

Wyrok z dnia 4 grudnia 1998 r.

I PKN 444/98

Obowiązek zatrudnienia w tej samej grupie zawodowej wynikający z art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.) nie jest ograniczony do zatrudnienia pracownika na tym samym stanowisku, jakie zajmował poprzednio, ani w tym samym wymiarze czasu pracy.

Przewodniczący: SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Maria Mańkowska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 1998 r. sprawy z powództwa Wiesława N. przeciwko Zespołowi Opieki Zdrowotnej dla W.-K. w W. o ponowne zatrudnienie, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 26 marca 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Wojewódzkiemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e

Powód Wiesław N. w pozwie z dnia 12 kwietnia 1995 r. skierowanym przeciwko Zespołowi Opieki Zdrowotnej W.-K. domagał się nawiązania umowy o pracę na stanowisku lekarza ginekologa, powołując się na art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.). Sąd Rejonowy-Sąd Pracy dla Wrocławia-Śródmieście wyrokiem z dnia 24 kwietnia 1996 r. oddalił powództwo, a Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 26 marca 1998 r. oddalił rewizję powoda.

Sąd Najwyższy, w wyniku rozpoznania kasacji powoda od powyższego wyroku Sądu drugiej instancji, wyrokiem z dnia 13 lutego 1997 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał temu Sądowi sprawę do ponownego rozpoznania. Sąd Najwyższy stwierdził, iż w sytuacji, gdy powód został zwolniony z przyczyn określonych w art. 1 ust.1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r, to roszczenie o ponowne zatrudnienie na podstawie art. 12 tej ustawy, nie może być uzależnione od oceny jego kwalifikacji i przydatności na danym stanowisku pracy. Dla oceny roszczenia powoda wymagane jest istnienie dalszych przesłanek z art. 12, to jest ustalenie, czy pracodawca zatrudnił pracowników z tej samej grupy zawodowej po dacie zgłoszenia przez powoda zamiaru powrotu do pracy, to jest po dniu 3 marca 1993 r. do upływu roku od rozwiązania z nim umowy o pracę w dniu 31 maja 1993 r., to jest do dnia 31 maja 1994 r.

Sąd Wojewódzki po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 26 marca 1998 r. oddalił rewizję powoda i ustalił, że rozwiązanie z powodem umowy o pracę faktycznie nastąpiło nie tylko z przyczyn określonych w art. 1 ust.1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r., lecz także „z przyczyn dotyczących zastrzeżeń do pracy powoda”. Powód był zatrudniony u strony pozwanej w charakterze ginekologa, a nie cytologa. W okresie od 3 marca 1993 r. do 31 maja 1994 r. pozwany nie zatrudnił pracowników w grupie zawodowej ginekologów. Zatrudnił natomiast lekarzy z ukończonymi kursami z zakresu cytologii : B.M. od 1 listopada 1993 r. i M.R. od 1 lutego 1994 r., która również zastępowała lekarzy ginekologów, którzy przebywali na zwolnieniu lekarskim, urlopie wypoczynkowym i odbywali staż specjalistyczny.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o zwolnieniach grupowych przez uznanie, że zatrudnienie lekarza cytologa nie jest zatrudnieniem w tej samej grupie zawodowej, w której był powód, jako lekarz ginekolog.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna. Już w poprzednim wyroku Sąd Najwyższy, powołując uchwałę z dnia 22 lutego 1994 r. I PZP 2/94 (OSNAPiUS 1994 nr 1 poz.5) wskazał, że na podstawie art. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.) pracownikowi przysługuje roszczenie o nawiązanie stosunku pracy w razie, gdy zakład

pracy rozwiązał z nim stosunek pracy, a następnie zatrudnia w tej samej grupie zawodowej innego pracownika, Zakład pracy nie może odmówić nawiązania stosunku pracy z takim pracownikiem z uwagi na dokonanie oceny jego kwalifikacji i przydatności do pracy, ani też ze względu na zatrudnienie na tym stanowisku innego pracownika. Przyczyny określone w art. 1 ust 1 tej ustawy (przyczyny ekonomiczne lub polegające na zmianach organizacyjnych, produkcyjnych lub technologicznych) nie mają odniesienia do racjonalnego i swobodnego doboru kadr, dlatego też oceny kwalifikacji powoda i jego przydatności na danym stanowisku nie mogą mieć znaczenia w przedmiotowej sprawie.

Mimo powyższej wykładni art. 12 omawianej ustawy o grupowych zwolnieniach i stwierdzeniu przez Sąd Najwyższy, iż powód jest tak samo lekarzem - ginekologiem, jak przyjęta do pracy lekarz M.R. - Sąd Wojewódzki uznał, że lekarz - cytolog należy do innej grupy zawodowej, niż lekarz - ginekolog a także negatywnie ocenił dotychczasową pracę powoda. Poglądów tych nie można podzielić. Nie ma odrębnej grupy zawodowej cytologów. Badania cytologiczne mają prawo dokonywać zarówno lekarze medycyny, lekarze weterynarii, magistrowie analityki, jak i magistrowie biologii, czy chemii po uzyskaniu specjalizacji z zakresu analityki klinicznej bądź ukończenia kursu kwalifikacyjnego. Zarówno powód, jak i lekarz M.R. są lekarzami ginekologami i ukończyli kursy w zakresie cytodiagnostyki onkologicznej narządu rodnoego. Oboje należą zatem do tej samej grupy zawodowej. Natomiast przepis art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r., stanowiąc o obowiązku zatrudnienia w tej samej grupie zawodowej, nie ogranicza tego obowiązku do zatrudnienia pracownika na tym samym stanowisku, jakie zajmował poprzednio, ani w tym samym wymiarze czasu pracy. Zatrudnienie więc innego lekarza z tej samej grupy zawodowej w innym miejscu pracy i w zmniejszonym wymiarze czasu pracy stanowiło naruszenie omawianego przepisu.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹³ KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====